Búcsú az IMF-t?l?

2012 december 22. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

Értékelés kiválasztása Még nincs értékelve

Mérték

Úgy t?nik, egyel?re megúsztuk a világosi fegyverletételt. Mégsem kell alárendelnünk a Nemzetközi Valutaalap (IMF) elvárásainak a magyar gazdaságpolitika lépéseit. A puskát, a kardot már majdnem kiengedtük a kezünkb?l.

Ám az utolsó pillanatban visszavettünk mindent a földr?l, és most lábhoz tett fegyverrel várjuk, mi lesz a következ?

fejlemény.

A frontvonal jelenleg csendes, egyetlen lövés sem dördül sehol. A jöv? pedig azon múlik, hogy megszólal-e ismét a túloldalon az a nehéztüzérség, ami tizenhárom hónappal ezel?tt arra kényszerítette a kormányt, hogy tárgyalást kezdeményezzen a nemzetközi szervezettel. Ha nem lesz t?zharc, akkor csendben építkezhetünk. Ha viszont megint elszabadul a pokol, akkor nem biztos, hogy még egyszer ki tudunk bújni az IMF öleléséb?l.

Ezt a hadijelentés annak kapcsán fogalmazódott meg bennem, hogy tegnap az Államadósság-kezel? Központ bejelentette: egyévnyi szünet után hamarosan ismét kimerészkedünk a szabadpiacra, és euróban kibocsátott kötvény értékesítésével váltjuk ki a jöv?re lejáró államadósság egy részét. Ez a lépés egyúttal azt is jelenti, hogy a tartozásaink finanszírozását illet?en jöv?re az illetékes állami szervezet lényegében **nem számol az IMF-megállapodás megkötésének lehet?ségével.** Persze nem is zárja ki ezt. Borbély László András, a központ helyettes vezet?je úgy kommentálta a tervezett kibocsátást, hogy addig is érdemes megtenni mindent, amíg az – amúgy csak biztonsági tartalékot adó – egyezség nem születik meg. Ugyanakkor nem olyan rég még a nemzetgazdasági tárca illetékes államtitkára úgy fogalmazott, hogy a devizakötvényr?l addig szó sem lehet, amíg a valutaalappal aláírt dokumentumon meg nem szárad a pecsét. Igen ám, de azóta változott a világ.

A korábbi sorozatos elmarasztalások helyett a magyar költségvetés egyensúlyának meger?sítését dicsérik Brüsszelben, **a Fitch nem talált okot tegnap a lemin?sítésünkre,** Magyarországot elkerülik a befektetési viharok. Érdemes tehát megpróbálkoznunk azzal, hogy nagyjából ugyanolyan áron szerezzünk pénzt a piacon, mint amennyibe – már a kamatot illet?en – az IMF-hitel kerülne. Meg kell kísérelnünk, mert a két megoldás között van egy alapvet? különbség: míg a befektet?kkel kötött üzlet alapvet?en arról szól, hogy ?k pénzt adnak nekünk és követelnek vissza – persze a hozammal együtt – a lejáratkor, addig a valutaalap számláján a Magyarország feletti gyámság is a tételek között szerepel.

Persze attól sem lehetünk maradéktalanul boldogok, ha ünnepelnek minket a kötvénypiacon. Mostanság is számos sikeres kibocsátásról érkezett hír, legújabban például a rövid lejáratú kincstárjegyeknél volt jelent?s túljegyzés. Ugyanakkor azzal is tisztában kell lennünk, hogy ez a kiugró befektet?i érdekl?dés nem a két szép szemünknek szól. Hanem annak, hogy jól fizetünk, szépen lehet keresni a magyar papírokon. S a külföldiek

profitját mi, adófizet?k álljuk, hiszen a magas hozam az állami költségvetést terheli. Persze az utóbbi id?ben egyre kisebb felárral kelnek el a kötvényeink. De ha még így is nagy a nyüzsgés, akkor felvet?dik a kérdés: vajon nem vagyunk-e túlontúl gálánsak a nemzetközi alapokkal és a többi nagybefektet?vel? Nem kellene-e a hozamot gyorsabban és határozottabban csökkenteni?

Érdemes tehát elgondolkodni a magyar állam üzletpolitikáján a pénz- és t?kepiacokon. De már önmagában az, hogy ilyen kérdések kerülnek el?térbe, jelzi: örvendetesen távolodunk az államadósságunk körüli korábbi pánikhangulattól. Tartozásaink tartós lefaragásához nyugalom kell.

Jelenleg reménykedhetünk, hogy ehhez tényleg nem lesz szükség az IMF-re.

(Nánási Tamás) - mno.hu

Ajánló